

PÉNZÜGYMINISZTERIUM

MINISZTER

ORSZÁGGYŰLÉS HIVATALA

Érkezett: 2023 NOV 20.

PM/8529/2023

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Tárgy: **Egységes javaslattervezetethez készített indokolás megküldése**

Benyújtó: **Varga Mihály, pénzügyminiszter**

Törvényjavaslat címe, száma: **„A globális minimum-adószintet biztosító kiegészítő adókról és ezzel összefüggésben egyes adótörvények módosításáról”** szóló törvényjavaslat (T/5877. szám)

Tisztelt Elnök Úr!

Az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. (II. 24.) OGY határozat (a továbbiakban: HHSZ) 137/A. § (1) bekezdése alapján iromány-nyilvántartásba vétel céljából megküldöm **„A globális minimum-adószintet biztosító kiegészítő adókról és ezzel összefüggésben egyes adótörvények módosításáról”** szóló törvényjavaslatnak (T/5877. szám) a HHSZ 46. § (10) bekezdése alapján megszerkesztett egységes javaslattervezetéhez készített indokolást.

Budapest, 2023. november „17.”

Üdvözlettel:

Varga Mihály

2023. évi ... törvény

a globális minimum-adószintet biztosító kiegészítő adókról és ezzel összefüggésben egyes adótörvények módosításáról

Általános indokolás

A törvényjavaslat az Európai Unióban a multinacionális vállalatcsoportokra és a nagy volumenű belföldi vállalatcsoportokra vonatkozó globális minimum-adószint biztosításáról szóló 2022/2523 (2022. december 14.) Tanácsi (EU) Irányelv (a továbbiakban: Irányelv) átültetéséhez és magyarországi alkalmazásához szükséges szabályokat tartalmazza.

Ezen indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (3) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. §-a alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

Részletes indokolás

1. §

Az (1) bekezdéshez: A rendelkezés az Irányelv átültetése érdekében rendelkezik a multinacionális vállalatcsoport vagy a nagyméretű vállalatcsoport tagjának kiegészítő adókötelezettségéről.

A (2)-(4) bekezdéshez: A rendelkezés az Irányelv 2. cikk (1)-(3) bekezdését ülteti át, amelyben rögzíti, hogy a kiegészítő adókötelezettség a 750 000 000 euró feletti bevétel feletti vállalatcsoportokra vonatkozik. A bevétel fogalmát sem az Irányelv, sem a törvény nem határozza meg. Az OECD modell szabályokban foglaltaknak megfelelően ezt a korlátot a végső anyavállalat konszolidált beszámolójában kimutatott éves bevétel alapján szükséges meghatározni.

A kizárt szervezetnek általános esetben nem keletkezik kiegészítő adókötelezettsége, kivéve, ha az adatszolgáltatást teljesítő csoporttag egyes kizárt szervezetek esetében választja, hogy a szervezetet nem kezeli kizárt szervezetként.

Az (5) bekezdéshez: A rendelkezés felsorolja a kiegészítő adókat, amelyek az elismert belföldi kiegészítő adó, a jövedelem-hozzászámítási kiegészítő adó (IIR adó) és az aluladózttatási kiegészítő adó (UTPR adó).

2. §

Az (1) bekezdéshez: A rendelkezés rögzíti, hogy a kiegészítő adókötelezettséget a társasági adótörvénnyel, az adóigazgatási rendtartásról szóló törvénnyel, az adózás rendjéről szóló törvénnyel és a számviteli szabályokkal összhangban kell értelmezni.

A (2) bekezdéshez: A kiegészítő adókötelezettség általános háttérszabályaként a rendelkezés hivatkozik az OECD modell szabályokra, a törvény ugyanis az OECD modell szabályokban foglaltak szerint értelmezendő, amennyiben azok összeegyeztethetőek a törvény szerinti szabályokkal. OECD modell szabályoknak az alábbiak minősülnek:

Tax Challenges Arising from the Digitalisation of the Economy – Global Anti-Base Erosion Model Rules (Pillar Two), OECD (2021) (OECD Model Rules);

Tax Challenges Arising from the Digitalisation of the Economy – Commentary to the Global Anti-Base Erosion Model Rules (Pillar Two), OECD (2022);

Safe Harbours and Penalty Relief: Global Anti-Base Erosion Rules (Pillar Two), OECD (2022)

Tax Challenges Arising from the Digitalisation of the Economy – Administrative Guidance on the Global Anti-Base Erosion Model Rules (Pillar Two), Inclusive Framework (2023. február, 2023. július); és

a fentiek kapcsán az OECD által elfogadott további iránymutatások.

A (3) bekezdéshez: A kiegészítő adóbevallást és az azzal kapcsolatos adatszolgáltatást magyar vagy angol nyelven, illetve forintban, USA dollárban vagy euróban kell elkészíteni.

A (4) bekezdéshez: A beszámolót, könyvvizetést eurótól eltérő devizában készítő csoporttag az e törvényben euróban meghatározott értékeket az Európai Központi Bank hivatalos, az adóévet megelőző naptári év december hónapjára vonatkozó átlag-devizaárfolyamának alapulvételével számítja át saját devizájára.

Az (5) bekezdéshez: A fizetési kötelezettséget forintban, USA dollárban vagy euróban kell teljesíteni. A fizetési kötelezettség devizaneme szabadon választható, nem a beszámoló, könyvvizetés devizaneme által meghatározott devizanem.

3. §

A rendelkezés az Irányelv 3. cikkének, 15. cikk (4)-(6) bekezdéseinek, 16. cikkének (1) bekezdésének, 19. cikk (5) bekezdésének, 24. cikk (4) és (6) bekezdésének, 28. cikk (1) bekezdésének, 31. cikk (1) bekezdésének, 35. cikk (1) bekezdésének, 36. cikk (1) bekezdésének, 37. cikk (1) bekezdésének, 39. cikk (1) bekezdésének, 42. cikk (1) bekezdésének, 44. cikk (1) bekezdésének, 47. cikk (1) bekezdésének, és az OECD Model Rules 10. fejezetének megfelelően határozza meg a kiegészítő adókötelezettség megállapításához szükséges fogalmakat.

4. §

Az Irányelv – a csoporttag illetőségéről szóló – 4. cikkének átültetése.

Az (1)-(2) bekezdéshez: A csoporttag illetősége főszabály szerint ott van, ahol az ügyvezetésének helye, alapításának helye vagy ahol hasonló kritériumok alapján illetőséggel rendelkezőnek tekintendő.

A (3) bekezdéshez: Az áteresztő szervezetnek az alapítása szerinti államban van az illetősége, amennyiben az végső anyavállalatnak minősül, vagy köteles a jövedelem-hozzászámítási szabályt alkalmazni. Amennyiben ez alapján nem határozható meg az áteresztő szervezet illetősége, akkor illetőség nélkülinek kell tekinteni.

A (4)-(7) bekezdéshez: A telephely esetében az illetőség meghatározása a rá alkalmazandó szabályrendszer (kettős adóegyezmény, nemzeti jog, vagy multilaterális egyezmény) jellemzőitől függ. Például a kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezmények 7. cikke alapján meghatározott állandó telephely abban az államban bír illetőséggel, ahol állandó telephelynek minősül, és ahol az alkalmazandó adóegyezmény értelmében adóköteles.

A (8)-(16) bekezdéshez: Az Irányelv rendelkezéseinek megfelelően a rendelkezés speciális szabályokat fogalmaz meg a kettős illetőséggel rendelkező csoporttagok illetőségének meghatározására.

5. §

A törvény második része az adókötelezettség részletszabályai kapcsán a jövedelem hozzászámítási szabályt, az elismert belföldi kiegészítő adót és az aluladóztatott kifizetések szabályát részletezi.

Az (1) bekezdéshez: Az IIR adó meghatározására a jövedelem hozzászámítási szabályt alkalmazza a Magyarországon illetőséggel bíró végső anyavállalat a másik uniós tagállamban és az Európai Unión kívüli harmadik államban illetőséggel rendelkező, vagy illetőség nélküli alacsony adóterhelésű csoporttagjára tekintettel.

A (2) bekezdéshez: Az IIR adó meghatározására a jövedelem hozzászámítási szabályt alkalmazza a Magyarországon illetőséggel bíró végső anyavállalat saját magára és a Magyarországon illetőséggel bíró alacsony adóterhelésű csoporttagjára tekintettel (belföldi IIR), amely rendelkezés az Irányelvnek megfelelően biztosítja az európai uniós alapszabadságok betartását.

6. §

Az (1) bekezdéshez: A jövedelem hozzászámítási szabályt alkalmazza a Magyarországon illetőséggel bíró közbenső anyavállalat a másik uniós tagállamban és az Európai Unión kívüli harmadik államban illetőséggel rendelkező, vagy illetőség nélküli alacsony adóterhelésű csoporttagjára tekintettel.

A (2) bekezdéshez: A jövedelem hozzászámítási szabályt alkalmazza a Magyarországon illetőséggel bíró közbenső anyavállalat saját magára és a Magyarországon illetőséggel bíró alacsony adóterhelésű csoporttagjára tekintettel (belföldi IIR), amely biztosítja az európai uniós alapszabadságok betartását.

A (3) bekezdéshez: A közbenső anyavállalat nem alkalmazza a jövedelem hozzászámítási szabályt és így nem számol IIR adót, ha a végső anyavállalat, vagy egy ellenőrző részesedéssel rendelkező másik közbenső anyavállalat jövedelem hozzászámítási szabályt alkalmaz.

7. §

Az (1) bekezdéshez: A jövedelem hozzászámítási szabályt alkalmazza a Magyarországon illetőséggel bíró olyan közbenső anyavállalat, amely kizárt szervezetnek minősülő végső anyavállalat tulajdonában van, a másik uniós tagállamban és az Európai Unión kívüli harmadik államban illetőséggel rendelkező, vagy illetőség nélküli alacsony adóterhelésű csoporttagjára tekintettel.

A (2) bekezdéshez: A jövedelem hozzászámítási szabályt alkalmazza a Magyarországon illetőséggel bíró olyan közbenső anyavállalat, amely kizárt szervezetnek minősülő végső anyavállalat tulajdonában van, saját magára és a Magyarországon illetőséggel bíró alacsony adóterhelésű csoporttagjára tekintettel (belföldi IIR), amely rendelkezés biztosítja az európai uniós alapszabadságok betartását.

A (3) bekezdéshez: Az (1)-(2) bekezdésben említett kizárt szervezet tulajdonában lévő közbenső anyavállalat nem alkalmazza a jövedelem hozzászámítási szabályt és így nem számol IIR adót, ha a végső anyavállalat, vagy egy ellenőrző részesedéssel rendelkező másik közbenső anyavállalat alkalmazza a jövedelem hozzászámítási szabályt.

8. §

Az (1) bekezdéshez: A jövedelem hozzászámítási szabályt alkalmazza a Magyarországon illetőséggel bíró részleges tulajdonban álló anyavállalat másik uniós tagállamban és az Európai Unión kívüli harmadik államban illetőséggel rendelkező, vagy illetőség nélküli alacsony adóterhelésű csoporttagjára tekintettel.

A (2) bekezdéshez: A jövedelem hozzászámítási szabályt alkalmazza a Magyarországon illetőséggel bíró részleges tulajdonban álló anyavállalat saját magára és a Magyarországon illetőséggel bíró alacsony adóterhelésű csoporttagjára tekintettel (belföldi IIR), amennyiben Magyarország alacsony adóterhelésű államnak minősül az adott vállalatcsoport vonatkozásában, amely biztosítja az európai uniós alapszabadságok betartását.

A (3) bekezdéshez: Az (1)-(2) bekezdésben említett részleges tulajdonban álló anyavállalat nem alkalmazza a jövedelem hozzászámítási szabályt (így nem számol IIR adót), ha a végső anyavállalat alkalmazza, vagy egy ellenőrző részesedéssel rendelkező másik közbenső anyavállalat jövedelem hozzászámítási szabályt alkalmazza.

9. §

Az (1) bekezdéshez: A rendelkezés az Irányelv 9. cikk (1) bekezdését és az OECD Model Rules 2.2.1. pontját ülteti át. A 4. § (1) bekezdése, 5. § (1) bekezdése, 6. § (1) bekezdése és 7. § (1) bekezdése alapján fizetendő IIR adó az anyavállalat részesedésével arányos. Ennek megfelelően az alacsony adóterhelésű csoporttag kiegészítő adójának és az adóévben az anyavállalathoz rendelhető – a (2) bekezdés szerint meghatározott – részarányának a szorzatával egyenlő az IIR adó.

A (2) bekezdéshez: A rendelkezés az Irányelv 9. cikk (2) bekezdését ülteti át, azzal, hogy meghatározza az IIR adóból az anyavállalathoz rendelkező részarányt, amely az alacsony adóterhelésű csoporttag elismert nyereségében való tulajdonosi részesedésnek feleltethető meg.

A (3) bekezdéshez: A rendelkezés az Irányelv 9. cikk (2) bekezdését ülteti át azzal, hogy meghatározza az alacsony adóterhelésű csoporttag (2) bekezdésen kívüli tulajdonosa tulajdonosi részesedésére jutó elismert nyereség összegét.

A (4) bekezdéshez: A rendelkezés az Irányelv 9. cikk (3) bekezdését ülteti át, és arról rendelkezik, hogy a belföldi IIR alkalmazásakor az anyavállalat saját maga után számított teljes összeg, illetve a magyar tagok részesedésével arányos összeg minősül IIR adónak.

10. §

A rendelkezés az Irányelv 10. cikkét, valamint az OECD Model Rules 2.3.1. és 2.3.2. pontját ülteti azzal, hogy a kettős vagy többszörös adóztatás elkerülése érdekében a közbenső anyavállalat, vagy a részletes tulajdonban álló anyavállalat által számított IIR adó beszámításáról rendelkezik.

11. §

Az (1) bekezdéshez: A rendelkezés rögzíti az elismert belföldi kiegészítő adó bevezetését. Az elismert belföldi kiegészítő adó hatálya minden alacsony adóterhelésű csoporttagra kiterjed.

A (2) bekezdéshez: A rendelkezés kimondja, hogy a multinacionális vállalatcsoport és a nagyméretű belföldi vállalatcsoport választhat, hogy a Magyarországon fizetendő elismert belföldi kiegészítő adóra alkalmazza a belföldi kiegészítő adóra vonatkozó OECD modell szabályok szerinti mentességet a (8)-(9) bekezdés szerinti feltételeknek, a törvény felhatalmazása alapján kiadott miniszteri rendeletben és az OECD modell szabályokban foglaltaknak, és az elismert belföldi kiegészítő adóra vonatkozó OECD Adminisztratív Iránymutatások szerinti mentességnek megfelelően. [QDMTT Safe Harbour 2023. júliusi Adminisztratív Iránymutatások 5.1. fejezet 10. pont].

A (3) bekezdéshez: A multinacionális vállalatcsoport és a nagyméretű belföldi vállalatcsoport nem alkalmazhatja az elismert belföldi kiegészítő adóra vonatkozó OECD modell szabályok szerinti mentességet az Adminisztratív Iránymutatásokban foglalt esetekben, például, ha az ún. Switch-off Rule alapján (2023. júliusi Adminisztratív Iránymutatások 5.1 fejezet 37-49. pontok) nem jogosult a mentességi szabályok alkalmazására.

A (4) bekezdéshez: A rendelkezés szerint az elismert belföldi kiegészítő adót az V-IX. Fejezet és a XI. Fejezet szerint szabályoknak megfelelő belföldi többletnyereség és tényleges adómérték alapján kell meghatározni az elismert belföldi kiegészítő adóra vonatkozó OECD modell szabályokban (2023. februári Adminisztratív Iránymutatások 5. fejezete, 2023. júliusi Adminisztratív Iránymutatások 4. és 5.1. fejezetében foglaltak figyelembevételével).

Az (5) bekezdéshez: Az elismert belföldi kiegészítő adó kiszámítási módszertanát rögzíti. Ennek megfelelően az elismert belföldi kiegészítő adó kiszámításakor a 27. § (4) bekezdése szerint a Magyarországra jutó adóévi elismert belföldi kiegészítő adót a 6. melléklet szerint kell meghatározni, azzal az eltéréssel, hogy az elismert belföldi kiegészítő adót nem kell levonni.

A (6) bekezdéshez: Az elismert belföldi kiegészítő adó összege független az anyavállalat tulajdonosi részesedésének mértékétől. Az indokolás a 2023. februári Adminisztratív Iránymutatás 5. fejezet 118.10. pontját ülteti át annak érdekében, hogy az elismert belföldi kiegészítő adó megfeleljen a rá vonatkozó szabályoknak.

A (7) bekezdéshez: A kisebbségi tulajdonban lévő csoporttag, közös vállalkozás, vagy közös vállalkozáscsoport kizárólag egy vállalatcsoportra tekintettel fizeti meg az elismert kiegészítő adót.

A (8) bekezdéshez: Ha a multinacionális vállalatcsoport és a nagyméretű belföldi vállalatcsoport minden belföldi csoporttagja olyan helyi pénzügyi számviteli standard alapján vezeti a könyvviteli nyilvántartásait, amely alapján a társasági adókötelezettségét is meghatározza, vagy társasági adókötelezettség hiányában a könyvviteli nyilvántartásait független könyvvizsgáló ellenőrizte, akkor a (4) bekezdés alkalmazásakor az alacsony adóterhelésű csoporttagok belföldi többletnyereségét ezen helyi pénzügyi számviteli standard alapján kell meghatározni. Társasági adókötelezettség hiányában, ha a belföldi csoporttag több helyi pénzügyi számviteli standard alapján is vezet független könyvvizsgáló által ellenőrzött könyvviteli nyilvántartást, akkor a belföldi csoporttag többletnyereségét az IFRS-ek szerint kell meghatározni. Mindezek alapján a javaslat szerint a belföldi többletnyereséget a helyi pénzügyi számviteli standard alapján kell meghatározni a 2023. júliusi Adminisztratív Iránymutatás 5. fejezetének megfelelően.

A (9) bekezdéshez: Amennyiben a (8) bekezdéstől eltérően nem minden belföldi csoporttag helyi pénzügyi számviteli standard alapján vezeti könyvviteli nyilvántartásait vagy a helyi pénzügyi számviteli standard szerint meghatározott adóév eltér a multinacionális csoport által alkalmazott adóévtől, akkor a belföldi többletnyereséget a 15. § (1) és (2) bekezdése szerinti számviteli standard alkalmazásával kell meghatározni. A (10) bekezdéshez: Amennyiben az elismert belföldi kiegészítő adót a helyi pénzügyi számviteli standard alapján kell meghatározni és minden csoporttag a helyi számviteli standard szerint teszi közzé beszámolóját, akkor 2. § (3)-(5) bekezdésétől eltérően az elismert belföldi kiegészítő adót is a helyi számviteli standard szerinti beszámoló elkészítésénél alkalmazott devizanem alapul vételével kell meghatározni. A javaslat a 2023. júliusi Adminisztratív iránymutatás 5.1. fejezet QDMTT SH 31. pontjának átültetéséről gondoskodik.

A (11) bekezdéshez: A rendelkezés szerint az elismert belföldi kiegészítő adó alkalmazásakor a belföldi csoporttagok lefedett adójának meghatározása során a lefedett adók felosztására vonatkozó egyes rendelkezések (például az ellenőrzött külföldi társaságra vonatkozó szabályozás kapcsán levont lefedett adók, vagy a telephelyre tekintettel számított lefedett adók) nem vehetők figyelembe a 2023. februári Adminisztratív Iránymutatások 5. fejezet 118.30. pontja alapján. A (12) bekezdéshez: Az elismert belföldi kiegészítő adó meghatározásakor a vállalatcsoport évente választhatja a 28. § szerinti gazdasági jelenléten alapuló nyereségkivétel, valamint a 30. § szerinti kiegészítő adó alóli kivétel alkalmazását, mely a 2023. júliusi Adminisztratív Iránymutatás 5.1. fejezet QDMTT SH 35. pontjának megfelelő szabályozás.

A (13) bekezdéshez: (13) Az elismert belföldi kiegészítő adókötelezettséggel rendelkező vállalatcsoport évente választhat, hogy

a) a 27. § (6) bekezdése szerint számítja ki az adott csoporttagra jutó adóévi elismert belföldi kiegészítő adót, vagy

b) a 27. § (5) bekezdése szerinti többletnyereség arányában határozza meg az adott csoporttagra jutó adóévi elismert kiegészítő adót, vagy

c) az összes belföldi csoporttagra meghatározott, a 27. § (5) bekezdése szerinti kiegészítő adó azon csoporttagok között kerül felosztásra az a) vagy b) pontban meghatározott módszer alapján, amelyekben az anyavállalat 100 százalékos tulajdoni részesedéssel rendelkezik, vagy

d) az összes belföldi csoporttagra meghatározott, a 27. § (5) bekezdése szerinti kiegészítő adót egy kijelölt csoporttag fizeti meg.

A (14) bekezdéshez: Amennyiben az alacsony adóterhelésű belföldi csoporttagra jutó az elismert belföldi kiegészítő adó az esedékessége adóévét követő négy adóévben nem került megfizetésre, akkor a be nem fizetett elismert belföldi kiegészítő adó összegét hozzá kell adni a kiegészítő adónak a 27. § (4) bekezdése szerint kiszámított összegéhez.

A (15) bekezdéshez: Az elismert belföldi kiegészítő adó nullára csökkenthető a 47. § (11) bekezdésének megfelelően. Ez azt jelenti, hogy az elismert belföldi kiegészítő adót nullára kell csökkenteni

- a) a multinacionális vállalatcsoport nemzetközi tevékenysége kezdeti szakaszának első öt évében feltéve, hogy a multinacionális vállalatcsoport belföldi illetőségű csoporttagjában tulajdoni részesedéssel rendelkező anyavállalat nem tartozik elismert IIR adó hatálya alá, vagy a fizetendő IIR adót a 47. § (1) bekezdésben foglaltak szerint nullára kell csökkenteni, továbbá
- b) az első öt évben, azon adóév első napjától, amelyben a nagyméretű belföldi vállalatcsoport először esik e törvény hatálya alá.

A (16) bekezdéshez: A multinacionális vállalatcsoport vagy a nagyméretű belföldi vállalatcsoport belföldi illetőségű anyavállalata az 5-8. § és a 27. § szerint meghatározott kiegészítő adó összegét csökkenti az anyavállalatra vagy az érintett csoporttagokra megállapított elismert belföldi kiegészítő adó összegével, legfeljebb nulláig, ha a közvetlen vagy közvetett tulajdonában álló, Magyarországon vagy másik államban illetőséggel rendelkező csoporttagjai az adóévben elismert belföldi kiegészítő adó hatálya alá tartoznak.

A (17) bekezdéshez: A (16) bekezdéstől eltérően, ha az elismert belföldi kiegészítő adó az elismert belföldi minimumadóra vonatkozó OECD modell szabályok szerinti mentesség alá tartozik a 32. § (3) bekezdésének megfelelően, akkor az adóévre a multinacionális vállalatcsoportnak vagy nagyméretű belföldi vállalatcsoportnak az ilyen elismert belföldi kiegészítő adót alkalmazó államban illetőséggel rendelkező csoporttagjai tekintetében az adóévre nem kell a 27. § szerint további kiegészítő adót számítani.

A (18) bekezdéshez: A (17) bekezdés alkalmazása nem érinti bármely további kiegészítő adónak a 29. § szerinti kiszámítását abban az esetben, ha egy állam nem alkalmaz elismert belföldi kiegészítő adót a 29. § alapján felmerülő bármilyen további kiegészítő adó beszedésére.

A (19) bekezdéshez: Amennyiben az alacsony adóterhelésű nem belföldi csoporttag az elismert belföldi kiegészítő adót az esedékessége adóévét követő négy adóévben nem fizette meg az illetősége szerinti államban, a be nem fizetett elismert belföldi kiegészítő adó összegét hozzá kell adni a multinacionális vállalatcsoport belföldi illetőségű anyavállalata által fizetendő kiegészítő adónak a 27. § (4) bekezdése szerint kiszámított összegéhez.

12. §

A rendelkezés az UTPR adó alkalmazását határozza meg a multinacionális vállalatcsoportban, az aluladóztatott kifizetések szabályát (UTPR) ülteti át az Irányelv 12. cikk (1)-(3) bekezdéseinek és az

OECD Model Rules 2.4.1.-2.4.3. pontjainak megfelelően. A rendelkezés arról rendelkezik az UTPR adóból a Magyarországhoz rendelt összeget az UTPR adó vállalatcsoportra meghatározott teljes összegének és az UTPR adóból a belföldi illetőségű tagokra jutó százalékos aránynak a szorzataként kell kiszámítani.

13. §

A rendelkezés az UTPR adó alkalmazását határozza meg a végső anyavállalat államában. A rendelkezés az Irányelv 13. cikk (1)-(3) bekezdéseinek és az OECD Model Rules 2.4.1.-2.4.3. pontjainak megfelelően szabályoz.

14. §

A rendelkezés meghatározza az UTPR adó kiszámítását és felosztását. Az UTPR adóból a belföldi illetőségű csoporttagokhoz rendelt összeget az UTPR adó teljes összegének és az UTPR adóból a magyar tagokra jutó UTPR százalékos arány szorzataként kell meghatározni. Az UTPR százalékos arány kiszámításának képletét az 1. melléklet tartalmazza. A rendelkezés az Irányelv 14. cikk (1)-(9) bekezdéseinek és az OECD Model Rules 2.6.1.-2.6.4, 2.5.1-2.5.3., pontjainak megfelelően szabályoz.

15. §

Az (1) bekezdéshez: A rendelkezés meghatározza az elismert nettó nyereség és veszteség kiszámítását. A végső anyavállalat összevont (konszolidált) pénzügyi beszámolójának elkészítése során alkalmazott számviteli standard által – a csoporton belüli ügyletek kiszűrésére irányuló konszolidációs módosításokat megelőzően – meghatározott, a csoporttag adóévi számviteli nettó nyereséget vagy veszteséget (ideértve a számviteli törvény szerinti adózott eredményt) módosítják a 16–19. §-ban meghatározott módosító tételek az Irányelv 15. cikk (1) bekezdésének és az OECD Model Rules 3.1.1. és 3.1.2. pontjának megfelelően. A végső anyavállalat összevont (konszolidált) pénzügyi beszámolójának elkészítése során alkalmazott számviteli standard alkalmazására vonatkozó kötelezettség nem vonatkozik az elismert belföldi adó meghatározására, amely során a többletnyereséget a helyi pénzügyi számviteli standard alkalmazásával lehet megállapítani.

A (2) bekezdéshez: A rendelkezés szerint amennyiben egy csoporttag számviteli nettó nyeresége vagy vesztesége a végső anyavállalat összevont (konszolidált) pénzügyi beszámolójának elkészítése során alkalmazott elfogadható pénzügyibeszámoló-készítési standard vagy engedélyezett pénzügyibeszámoló-készítési standard alapján nem határozható meg ésszerűen, a csoporttag adott adóévre vonatkozó számviteli nettó nyeresége vagy vesztesége ettől eltérő elfogadható pénzügyibeszámoló-készítési standard vagy engedélyezett pénzügyibeszámoló-készítési standard alapján is meghatározható a rendelkezés szerinti feltételekkel az Irányelv 15. cikk (2) bekezdésének és az OECD Model Rules 3.1.3. pontjának megfelelően.

A (3) bekezdéséhez: A rendelkezés szerint amennyiben a végső anyavállalat nem elfogadható pénzügyibeszámoló-készítési standardnak megfelelően készíti el összevont (konszolidált) pénzügyi beszámolóját, a végső anyavállalat összevont (konszolidált) pénzügyi beszámolóját a jelentős versenytorzulások elkerülése érdekében ki kell igazítani.

A (4) bekezdéshez: A rendelkezés a látszólagos konszolidációs beszámolóra (deemed consolidation) vonatkozó szabályokat határozza arra az esetre, amikor a végső anyavállalat nem készít összevont (konszolidált) beszámolót. A rendelkezés az Irányelv 15. cikk (4) bekezdésének megfelelően szabályoz.

Az (5) bekezdéshez: A rendelkezés alapján az elismert belföldi kiegészítő adót alkalmazó uniós tagállamban vagy az Európai Unió tagjának nem minősülő államban, a csoporttagok számviteli nettó nyeresége vagy vesztesége meghatározható olyan elfogadható pénzügyibeszámoló-készítési standard

vagy engedélyezett pénzügyibeszámoló-készítési standard alapján, amely eltér a végső anyavállalat összevont (konszolidált) pénzügyi beszámolójának elkészítése során alkalmazott pénzügyibeszámoló-készítési standardtól, feltéve, hogy az ilyen számviteli nettó nyereséget vagy veszteséget a jelentős versenytorzulás megakadályozása érdekében kiigazítják.

A (6) bekezdéshez: A rendelkezés a jelentős versenytorzulással kapcsolatos szabályokról rendelkezik az Irányelv 15. cikk (6) bekezdésében és az OECD Model Rules 10.1.1 pontjában foglalt „material competitive distortion” fogalmának megfelelően.

16. §

Az (1) bekezdéshez: A rendelkezés az elismert nyereség vagy veszteség meghatározásához szükséges, a csoporttag számviteli nettó nyereségét vagy veszteségét módosító tételekről rendelkezik. A rendelkezés az Irányelv 16. cikk (2) bekezdésének és az OECD Model Rules 3.2.1. pontjának megfelelően szabályoz.

A (2)-(6) bekezdéshez: A rendelkezés szerint az adatszolgáltatást teljesítő csoporttag választása szerint a csoporttag könyvviteli nyilvántartásában részvényalapú kompenzáció költségeként vagy ráfordításaként elszámolt összeg helyett a csoporttag adóköteles nyereségéből levont összeget veszi figyelembe. Ez a választás 5 éves választásnak minősül. A rendelkezés az Irányelv 16. cikk (3) bekezdésének és az OECD Model Rules 3.2.2. pontjának megfelelően szabályoz.

A (7)-(8) bekezdéshez: Az elismert nyereség vagy veszteség meghatározásakor a szokásos piaci ár elve érvényesül az Irányelv 16. cikk (4) bekezdésének és az OECD Model Rules 3.2.3. pontjának megfelelően. Kivételt jelent ez alól, ha e korrekció kettős kiegészítő adóztatáshoz vagy a kiegészítő adó elkerüléséhez vezetne.

A (9)-(10) bekezdéshez: A rendelkezés szerint az elismert visszatérítendő adókedvezményt és a piacképes átruházható adókedvezményt a csoporttag elismert nyereségének vagy veszteségének meghatározásakor bevételként kell figyelembe venni, míg a nem elismert visszatérítendő adókedvezmény (ide nem értve a piacképes átruházható adókedvezményt) a csoporttag elismert nyereségének vagy veszteségének meghatározásakor bevételként nem számolható el az Irányelv 16. cikk (5) bekezdése és az OECD Model Rules 3.2.4. pontjának megfelelően. Az elismert visszatérítendő adókedvezménynek vagy piacképes átruházható adókedvezménynek nem minősülő, de a könyvviteli nyilvántartásokban bevételként kimutatott adókedvezmény összege a 2023. júliusi Adminisztratív Iránymutatások 2. fejezetének megfelelően módosítja az elismert nyereséget vagy veszteséget.

A (11)-(15) bekezdéshez: A rendelkezés szerint az adatszolgáltatást teljesítő csoporttag 5 évre szóló választása szerint a számvitelben a realizációs megközelítés (realisation principle) alkalmazása esetén, a valós értéken történő értékelés vagy értékvesztés módszere alapján elszámolt eszközök és kötelezettségek nyereségét és veszteségét kivezetéskor számolja el az elismert nyereség vagy veszteség meghatározásakor az Irányelv 16. cikk (6) bekezdésének és az OECD Model Rules 3.2.5. pontjának megfelelően.

A (16)-(22) bekezdéshez: A csoporttag évenkénti választása szerint a csoporttag illetősége szerinti államban található ingatlan a csoporton kívüli, harmadik félnek történő átruházásából keletkező nyereség vagy veszteség a rendelkezés szerint módosítja az elismert nyereség vagy veszteség összegét az Irányelv 16. cikk (7) bekezdésének és az OECD Model Rules 3.2.6. pontja alapján.

A (23) bekezdéshez: A rendelkezés szerint – meghatározott feltételek teljesülése esetén – a csoporton belüli finanszírozás kapcsán elszámolt költség, ráfordítás nem vehető figyelembe a csoporttag elismert nyereségének vagy veszteségének meghatározásakor, amely az Irányelv 16. cikk (8) bekezdésének és az OECD Model Rules 3.2.7. pontjának átültetése.

A (24)-(26) bekezdéshez: A rendelkezés szerint a végső anyavállalat választhat, hogy konszolidált elszámolást alkalmaz az ugyanazon államban található, adózás szempontjából konszolidált alapon kezelt csoporttagok közötti ügyletekből származó bevételek, ráfordítások, nyereségek és veszteségek kiküszöbölésére az elismert nettó nyereség vagy veszteség meghatározása során, mely az Irányelv 16. cikk (8) bekezdésének és az OECD Model Rules 3.2.7. pontjának átültetésével.

A (27)-(28) bekezdéshez: A rendelkezés sajátos szabályokat fogalmaz meg a biztosítókra vonatkozóan az Irányelv 16. cikk (10) bekezdésének és az OECD Model Rules 3.2.9. pontjának átültetésével.

A (29)-(30) bekezdéshez: A rendelkezés sajátos szabályokat fogalmaz a pénzügyi intézmények elismert veszteségének vagy nyereségének meghatározására az Irányelv 16. cikk (11) bekezdésének és az OECD Model Rules 3.2.10. pontjának megfelelően.

17. §

A rendelkezés az Irányelv 17. cikkének és az OECD Model Rules 3.3. pontjának megfelelően mentesíti a nemzetközi hajózásból származó jövedelmet az elismert nyereség vagy veszteség meghatározása során.

18. §

A rendelkezés az Irányelv 18. cikkének és az OECD Model Rules 3.4. pontjának megfelelően az elismert nyereség vagy veszteség központ és telephely között elosztásáról rendelkezik.

19. §

A rendelkezés az Irányelv 19. cikkének és az OECD Model Rules 3.5. pontjának megfelelően az áteresztő szervezet elismert nyereségének vagy veszteségének elosztásáról rendelkezik.

20. §

Az (1)-(2) bekezdéshez: A rendelkezés meghatározza a lefedett adónak minősülő és a lefedett adónak nem minősülő adókat az Irányelv 20. cikk (1) bekezdésének és az OECD Model Rules 4.2.1. pontjának megfelelően. Magyarországon lefedett adónak kell tekinteni különösen (de nem kizárólagosan) a társasági adót, a helyi iparüzési adót, az energiaellátók jövedelemadóját és az innovációs járulékot.

A (3) bekezdéshez: A rendelkezés meghatározza, hogy mi nem minősül a csoporttag lefedett adójának az Irányelv 20. cikk (2) bekezdésének és az OECD Model Rules 4.2.2. pontjának megfelelően.

A (4) bekezdéshez: Az ingatlan elidegenítéséből származó nettó nyereséghez vagy veszteséghez kapcsolódó lefedett adók a választás megtételének adóévében nem vehetők figyelembe a lefedett adók meghatározásakor a rendelkezés szerint az Irányelv 20. cikk (3) bekezdésének és az OECD Model Rules 3.2.6.(a) pontjának megfelelően.

21. §

Az (1)-(4) bekezdéshez: A rendelkezés a kiigazított lefedett adók meghatározásáról rendelkezik az Irányelv 21. cikkének és az OECD Model Rules 4.1. pontjának átültetéseként.

Az (5)-(6) bekezdéshez: A rendelkezés szerint amennyiben

az adóévben egy államban nem keletkezik elismert nettó nyereség, és

az adott államra vonatkozó kiigazított lefedett adó összege negatív, és kevesebb, mint az elismert nettó veszteség és a minimum-adómérték szorzatával megegyező összeg (az elvárt kiigazított lefedett adók összegével),

akkor a kiigazított lefedett adó összege és az elvárt kiigazított lefedett adó összege közötti különbséggel megegyező összeget erre az adóévre vonatkozóan kiegészítőadó-többletként kell elszámolni kivéve, ha a csoporttag választja az Adminisztratív Iránymutatásokban foglaltak alkalmazását. Ez a rendelkezés az Irányelv 21. cikk (5) bekezdésének, az OECD Model Rules 4.1.5. pontjának, illetve az e pontra vonatkozó Adminisztratív Iránymutatások átültetését szolgálja.

22. §

A rendelkezés a halasztottadó-kiigazítás összegének meghatározásáról rendelkezik az Irányelv 22. cikkének és az OECD Model Rules 4.4. pontjának megfelelően.

23. §

A rendelkezés az elismert veszteségre vonatkozó választásról rendelkezik az Irányelv 23. cikkének és az OECD Model Rules 4.5. pontjának megfelelően. Az elismert veszteségre vonatkozó választás esetén a 22. § szerinti halasztott adó-kiigazítás összege nem vehető figyelembe a tényleges adómérték meghatározásakor.

24. §

A rendelkezés a külföldön felmerült lefedett adók (például telephely-központ viszonylatában, ellenőrzött külföldi társaságra vonatkozó szabályozásnál vagy osztalékra levont forrásadó) egyedi elosztásáról rendelkezik az Irányelv 24. cikkének és az OECD Model Rules 4.3.2-4.3.4. pontjának megfelelően.

25. §

A rendelkezés meghatározza a lefedett adókra vonatkozó, az adatszolgáltatást, bevallást követő kiigazításokat az Irányelv 25. cikkének és az OECD Model Rules 4.6. pontjának megfelelően.

26. §

A rendelkezés meghatározza a tényleges adómérték kiszámítását, és az ahhoz szükséges országszintű elismert nettó nyereséget vagy veszteséget az Irányelv 26. cikke és az OECD Model Rules 5.1. pontja alapján. A vonatkozó képleteket a 2.-3. mellékletek tartalmazzák. A befektetési szervezetnek minősülő csoporttagok kiigazított lefedett adója, valamint elismert nyeresége vagy vesztesége nem vehető figyelembe a tényleges adómérték, valamint az elismert nettó nyereség vagy veszteség kiszámítása során. Az illetőséggel nem rendelkező csoporttag tényleges adómértékét az egyes adóévekre vonatkozóan az összes többi csoporttag tényleges adómértékétől elkülönítve kell kiszámítani.

27. §

Az (1)-(3) bekezdéshez: A kiegészítő adó mértéke a minimumadó mérték és az adott államra vonatkozóan megállapított tényleges adómérték különbsége az Irányelv 27. cikke és az OECD Model Rules 5.2. pontja alapján. A tényleges adómérték kiszámításának képlete a 4. mellékletben található.

A (4)-(5) bekezdéshez: A kiegészítő adó (6. melléklet) a kiegészítő adó mértéke (4. melléklet) és a többletnyereség (5. melléklet) szorzata.

A (6) bekezdéshez: Az adott csoporttagra jutó adóévi kiegészítő adót az elismert nyereség országszintű nyereséghez viszonyított aránya alapján kell meghatározni a 7. mellékletnek megfelelően, mely az Irányelv 27. cikk (5) bekezdésének és az OECD Model Rules 5.2.4. pontjának az átültetése.

A (7) bekezdéshez: Ha az adott államra jutó kiegészítő adó a 29. § (1) bekezdése szerinti újraszámítás eredménye, és az adott adóévben az adott államban nem keletkezik elismert nettó nyereség, a kiegészítő adót az elismert nyereség arányában kell felosztani az egyes csoporttagok között a csoporttagok azon adóévekben elért elismert nyeresége alapján, amelyekre vonatkozóan az

újraszámításra sor kerül az Irányelv 27. cikk (6) bekezdése és az OECD Model Rules 5.2.5. pontja alapján.

A (8) bekezdéshez: Az illetőséggel nem rendelkező csoporttag kiegészítő adóját az egyes adóévekre vonatkozóan az összes többi csoporttag kiegészítő adójától elkülönítve kell kiszámítani az Irányelv 27. cikk (7) bekezdése és az OECD Model Rules 5.1.1. pontja alapján.

28. §

A rendelkezés meghatározza a gazdasági jelenléten alapuló nyereségkivétel szabályait az Irányelv 28. cikke és az OECD Model Rules 5.3. pontja alapján. A gazdasági nyereségkivétel az elismert nettó nyereséget csökkenti a többletnyereség meghatározása során.

A gazdasági jelenléten alapuló nyereségkivételre vonatkozó átmeneti könnyítés nem ebben a §-ban, hanem az Irányelv 48. cikkének átültetéseként a törvény 9. mellékletében található.

29. §

A rendelkezés átülteti az Irányelv 29. cikkét és az OECD Model Rules 5.4.1.-5.4.4. szabályait. Amennyiben a lefedett adóban, vagy az elismert nyereségben vagy veszteségben elvégzett módosítás a multinacionális vállalatcsoport vagy a nagyméretű belföldi vállalatcsoport valamely korábbi adóévre vonatkozó tényleges adómértékének és kiegészítő adójának újraszámítását eredményezi, a tényleges adómértéket és a kiegészítő adót újra kell számítani. A kiegészítő adó újraszámításából eredő növekmény összege kiegészítőadó-többletnek (Additional Top-up Tax) minősül. A rendelkezés rendelkezik a kiegészítőadó-többlet felosztásáról.

30. §

A rendelkezés átülteti az Irányelv 30. cikkének és az OECD Model Rules 5.5. pontjának megfelelő de minimis (amely fogalmilag nem azonos az uniós állami támogatási szabályok szerinti csekély összegű, de-minimis támogatással) kizárásra vonatkozó kiegészítő adó alóli kivételt. A de minimis kizárás szerinti kiegészítő adó alóli kivétel alapján az adott államban illetőséggel rendelkező csoporttagok után az adóévben fizetendő kiegészítő adót nullának tekinti, ha ebben az adóévben az adott államban illetőséggel rendelkező összes csoporttag átlagos elismert bevétele kevesebb, mint 10 000 000 euró; és átlagos elismert eredménye negatív összeg, vagy kevesebb, mint 1 000 000 euró.

31. §

A rendelkezés átülteti az Irányelv 31. cikkének és az OECD Model Rules 10.1.1. pontjának kisebbségi tulajdonban lévő csoporttagokra vonatkozó szabályait. Ennek megfelelően általánosságban a tényleges adómérték és a kiegészítő adó a kisebbségi tulajdonban lévő alcsoporthoz tagja tekintetében ugyanúgy alkalmazandó, mintha mindegyik kisebbségi tulajdonban lévő alcsoport önálló vállalatcsoport lenne.

32. §

A rendelkezés szerint az adatszolgáltatást teljesítő csoporttag választhatja, hogy a vállalatcsoport által az adott államban fizetendő kiegészítő adót nullának tekinti az adóévre vonatkozóan, ha abban az államban illetőséggel rendelkező csoporttagok tényleges adószintje megfelel bármely mentesítési szabályról szóló elismert nemzetközi megállapodás feltételeinek.

A rendelkezés gondoskodik a társaságiadó-információkat tartalmazó (CbCR) jelentés alapján igénybe vehető mentességi szabályok átültetéséről a 2022. decemberi iránymutatásoknak [Safe Harbours and Penalty Relief: Global Anti-Base Erosion Rules (Pillar Two)] megfelelően.

Az adómentesség részletes feltételeit miniszteri rendelet szabályozza.

33. §

A rendelkezés meghatározza a konszolidált bevételi küszöbérték alkalmazását a vállalatcsoportok fúziója és szeparációja esetén az Irányelv 33. cikke és az OECD Model Rules 6.1.1.-6.1.2. pontjai alapján.

34. §

A rendelkezés meghatározza a multinacionális vállalatcsoporthoz vagy nagyméretű belföldi vállalatcsoporthoz csatlakozó és abból kilépő tagokra vonatkozó különös szabályokat az Irányelv 34. cikke és az OECD Model Rules 6.2. pontja alapján.

35. §

A rendelkezés meghatározza az eszközök és kötelezettségek transzferére vonatkozó különös szabályokat az Irányelv 35. cikke és az OECD Model Rules 6.3. pontja alapján.

36. §

A rendelkezés meghatározza a közös vállalkozásra vonatkozó különös szabályokat az Irányelv 36. cikke és az OECD Model Rules 6.4. pontja alapján. Általánosságban a közös vállalkozáscsoport által fizetendő kiegészítő adót úgy kell kiszámítani úgy, mintha azok önálló multinacionális vállalatcsoport vagy nagyméretű belföldi vállalatcsoport tagjai lennének, amelynek végső anyavállalata a közös vállalkozás.

37. §

A rendelkezés meghatározza a több anyavállalattal rendelkező multinacionális vállalatcsoportra vonatkozó különös rendelkezéseket az Irányelv 37. cikke és az OECD Model Rules 6.4. pontja alapján.

38. §

A rendelkezés meghatározza az áteresztő szervezetnek minősülő végső anyavállalatra vonatkozó különös rendelkezéseket az Irányelv 38. cikke és az OECD Model Rules 7.1. pontja alapján.

39. §

A rendelkezés meghatározza az levonhatóosztalék-rendszerbe tartozó végső anyavállalatra vonatkozó különös rendelkezéseket az Irányelv 39. cikke és az OECD Model Rules 7.2. pontja alapján.

40. §

A rendelkezés meghatározza egyes eredményfelosztás-adóztatási rendszerekre vonatkozó különös rendelkezéseket az Irányelv 40. cikke és az OECD Model Rules 7.3. pontja alapján.

41. §

A rendelkezés meghatározza a befektetési szervezet (investment entity) tényleges adómértékének és kiegészítő adójának meghatározására vonatkozó különös rendelkezéseket az Irányelv 41. cikke és az OECD Model rules 7.4. pontja alapján.

42. §

A rendelkezés meghatározza a befektetési szervezet adózási szempontból transzparens szervezetként való kezelésével kapcsolatos választásra vonatkozó különös rendelkezéseket az Irányelv 42. cikke és az OECD Model Rules 7.5. pontja alapján.

43. §

A rendelkezés meghatározza az adóköteles nyereségfelosztási módszer alkalmazásának választásra vonatkozó különös rendelkezéseket az Irányelv 43. cikke és az OECD Model Rules 7.6. és 4.6.5. pontjai alapján.

44. §

A rendelkezés meghatározza bejelentési, adatszolgáltatási és bevallási kötelezettségre vonatkozó rendelkezéseket az Irányelv 44. cikke és az OECD Model Rules 8.1. pontja alapján.

Az (1) bekezdéshez: A rendelkezés előírja, hogy a belföldi csoporttag – vagy a nevében eljáró kijelölt helyi szervezet – a kiegészítő adó alanyiségéről bejelentést tesz az állami adó- és vámhatóság által rendszeresített nyomtatványon az állami adó- és vámhatóság részére a kiegészítő adókötelezettséggel érintett adóév kezdő napjától számított 12 hónapon belül.

A (2)-(8) bekezdéshez: A rendelkezés a kiegészítő adókkal (ideértve az elismert belföldi kiegészítő adót is) kapcsolatos adóbevallás és adatszolgáltatás benyújtását írja elő, továbbá szabályozza a kiegészítő adó, elismert belföldi kiegészítő adó bevallás és adatszolgáltatás benyújtásának határidejét, annak tartalmát az Irányelv 44. cikkének és az OECD Model Rules 8.1. pontjának megfelelően.

A törvényben meghatározott kötelezettségek nem teljesítésével kapcsolatos jogkövetkezményekről az adóigazgatási szabályozás rendelkezik.

A javaslat hivatkozik arra, hogy a kiegészítő adó (IIR adó és UTPR adó) adóbevallás és az elismert belföldi kiegészítő adó bevallás részletes tartalmát miniszteri rendelet szabályozza.

45. §

Az (1)-(3) bekezdéshez: A rendelkezés 5 évre szóló választást biztosít az Irányelv 45. cikk (1) bekezdésének és az OECD Model Rules 1.5.3., 3.2.2., 3.2.5., 3.2.8., 7.5.2. és 7.6.6. pontjainak megfelelően.

A (4)-(5) bekezdéshez: A rendelkezés egy évre szóló választást biztosít az Irányelv 45. cikk (2) bekezdésének és az OECD Model Rules 3.2.6. és 7.3.1. pontjainak megfelelően.

A (6) bekezdéshez: A rendelkezés alapján az adatszolgáltatást teljesítő belföldi csoporttag az e törvény alapján megtett választásairól értesíti az állami adó- és vámhatóságot az Irányelv 45. cikk (3) bekezdése alapján.

46. §

Az (1)-(4) bekezdéshez: A rendelkezés az Irányelv 47. cikk (2) bekezdésének és az OECD Model Rules 9.1.1. pontjának megfelelően az áttérés kapcsán fogalmaz meg szabályokat. Ennek megfelelően egy adott állam tényleges adómértékének az átmeneti évben és minden azt követő adóévben történő meghatározásakor a multinacionális vállalatcsoportnak vagy a nagyméretű belföldi vállalatcsoportnak figyelembe kell vennie az összes olyan halasztott adókövetelést és halasztott adókötelezettséget, amelyet az adott államban található összes csoporttag az átmeneti évre vonatkozó könyvviteli nyilvántartásában megjelenít, illetve közzétesz, azzal, hogy a halasztott adóköveteléssel kapcsolatos számviteli értékelési kiigazítás vagy számviteli megjelenítési kiigazítás hatását figyelmen kívül kell hagyni. A halasztott adóköveteléseket és a halasztott adókötelezettségeket a minimum-adómérték és az alkalmazandó belföldi adómérték közül az alacsonyabb mérték szerint kell figyelembe venni. A minimum-adómértéknél alacsonyabb adómérték alapján kimutatott halasztott adókövetelés a minimum-adómértékkel vehető figyelembe, ha az alacsony adóterhelésű csoporttag bizonyítani tudja, hogy a halasztott adókövetelés elismert veszteségnek tulajdonítható, azzal hogy az elismert veszteséget úgy kell meghatározni, mintha a csoporttag alkalmazta volna a 45. § szerinti választásokat.

Az (5) bekezdéshez: A rendelkezés szerint az Irányelv 47. cikk (3) bekezdésének és az OECD Model Rules 9.1.2. pontjának megfelelően az átmeneti adóévben nem vehető figyelembe az elismert nyereséggént vagy veszteséggént az elismert nyereség vagy veszteség kiszámítása során figyelembe nem vett tételekből eredő olyan halasztott adókövetelés, amely 2021. november 30. utáni ügylettel összefüggésben keletkezett, azzal hogy az elismert veszteséget úgy kell meghatározni, mintha a csoporttag élhetett volna a 45. § szerinti választásokkal.

A (6) bekezdéshez: A rendelkezés szerint, az Irányelv 47. cikk (4) bekezdésének és az OECD Model Rules 9.1.3. pontjának megfelelően, ha 2021. november 30. után, de még az átmeneti év kezdete előtt a csoporttagok között eszközátruházásra kerül sor, az átvett eszközök (kivéve készletek) értékét azon könyv szerinti érték alapján kell megállapítani, amelyen az átadó csoporttag az átruházáskor nyilvántartja az átruházott eszközöket, és ez alapján kell meghatározni a halasztott adóköveteléseket és adókötelezettségeket. Az ezzel kapcsolatos részletes szabályokat miniszteri rendelet tartalmazza.

47. §

A rendelkezés a multinacionális vállalatcsoportok és a nagyméretű belföldi vállalatcsoportok tevékenysége kezdeti szakaszát mentesíti a jövedelem-hozzászámítási szabály és az aluladózottatott kifizetések szabálya alól az Irányelv 49. cikkének és az OECD Model Rules 9.3. pontjának átültetéseként.

Az (1) bekezdéshez: A Irányelv e mentességet kizárólag az anyavállalat saját magára és az anyavállalattal egy tagállamban illetőséggel bíró alacsony adóterhelésű csoporttagjára [a rendelkezés 5. § (2) bekezdése: magyar anyavállalat – 7. § (2) bekezdése: magyar tagok] tekintettel alkalmazott IIR adóra írja elő, melynek megfelelő szabályozást biztosít az (1) bekezdés. A mentesség szerint a belföldi végső anyavállalat által fizetendő kiegészítő adót, vagy – amennyiben a belföldi végső anyavállalat kizárt szervezet – a belföldi közbenső anyavállalat által fizetendő, (1) bekezdés szerinti IIR adót nullára kell csökkenteni a multinacionális vállalatcsoport nemzetközi tevékenysége kezdeti szakaszának első öt évében. A nagyméretű belföldi vállalatcsoport egyéb feltétel nélkül alkalmazza a mentességet és nullára csökkenti az IIR adót, attól az adóévtől kezdődően, amikor először esik e törvény hatálya alá.

A (2) bekezdéshez: A rendelkezés az UTPR adó alól is mentességet biztosít, azáltal hogy amennyiben a multinacionális vállalatcsoport végső anyavállalata harmadik országbeli államban rendelkezik illetőséggel, a Magyarországon illetőséggel rendelkező csoporttag által fizetendő UTPR adót az említett multinacionális vállalatcsoport nemzetközi tevékenysége kezdeti szakaszának első öt évében nullára kell csökkenteni.

A (3)-(5) bekezdéshez: A rendelkezés meghatározza, hogy a multinacionális vállalatcsoport adóéve mikor tekinthető úgy, hogy a nemzetközi tevékenysége kezdeti szakaszában van.

A (6)-(9) bekezdéshez: A rendelkezés meghatározza, hogy a tevékenység kezdeti szakasza mely időponttól számítandó a mentesség alkalmazásakor.

A (10) bekezdéshez: A rendelkezés adatszolgáltatási kötelezettséget ír elő a tevékenység kezdeti szakaszára vonatkozó kedvezmény alkalmazása esetén a belföldi adatszolgáltatásra kijelölt csoporttagra, amely szerint tájékoztatnia kell az állami adó- és vámhatóságot a multinacionális vállalatcsoport nemzetközi tevékenysége kezdeti szakaszának megkezdéséről.

A (11) bekezdés a 2023. júliusi Adminisztratív Iránymutatások 4. fejezetének 60. pontját ülteti át az iránymutatások szerinti második opció implementálásával annak érdekében, hogy a Magyarországon fizetendő elismert belföldi kiegészítő adó az OECD mentesség alá tartozzon. Ennek megfelelően a rendelkezés szerint az elismert belföldi kiegészítő adót nullára kell csökkenteni

a) a multinacionális vállalatcsoport nemzetközi tevékenysége kezdeti szakaszának első öt évében feltéve, hogy a multinacionális vállalatcsoport belföldi illetőségű csoporttagjában tulajdoni részesedéssel rendelkező anyavállalat nem tartozik elismert IIR adó hatálya alá;

b) az első öt évben, azon adóév első napjától, amelyben a nagyméretű belföldi vállalatcsoport először esik e törvény hatálya alá.

48. §

A rendelkezés a jövedelem-hozzászámítási szabály és az aluladóztatott kifizetések szabálya késleltetett alkalmazására vonatkozó rendelkezéseket vezeti be az Irányelv 50. cikkének (2)-(3) bekezdésének átültetésével annak érdekében, hogy az 50. cikk (1) bekezdés szerinti késleltetett alkalmazást választó tagállamokra vonatkozóan az UTPR alkalmazható legyen.

49. §

A rendelkezés az Irányelv 51. cikkének és az OECD Model Rules 9.4.1. pontjának átültetéseként az adatszolgáltatási, bevallási kötelezettségekre vonatkozó átmeneti mentességet biztosít azzal, hogy a 44. § szerinti adatszolgáltatási, bevallási kötelezettséget legkésőbb az átmeneti év utolsó napját követő 18 hónapon belül kell benyújtani az állami adó- és vámhatósághoz.

50. §

A rendelkezés az egyenértékűség értékelésének szabályait ülteti át az Irányelv 52. cikkének megfelelően, az az meghatározza azokat a feltételeket, amelyek alapján értékelni lehet, hogy egy szabályozás a minimumadó szabályokkal egyenértékűnek tekinthető-e.

51. §

A rendelkezés alapján felhatalmazást kap az adópolitikáért felelős miniszter, hogy a kiegészítő adók megállapításával kapcsolatos részletszabályokat miniszteri rendeletben állapítsa meg.

52. §

A rendelkezés hatálybaléptető rendelkezésekről gondoskodik az Irányelv 58. cikkével összhangban. A jogszabály 2023. december 31-én lép hatályba.

53. §

A rendelkezés átmeneti rendelkezésekről gondoskodik az Irányelvvel összhangban. Az Irányelv 56. cikkével összhangban a törvény UTPR-adóval kapcsolatos rendelkezéseit először 2024. december 31-ét követően kell alkalmazni.

54. §

A rendelkezés az Unióban a multinacionális vállalatcsoportokra és a nagy volumenű belföldi vállalatcsoportokra vonatkozó globális minimum-adószint biztosításáról szóló 2022. december 14-i 2022/2523 (EU) tanácsi Irányelvnek való megfelelést szolgálja.

55. §

Amennyiben a vállalkozó az adóévre a társasági adózási K+F adókedvezmény alkalmazását választotta, akkor nem alkalmazhatja a K+F-re vonatkozó helyi iparüzési adóalap-csökkentő tételt.

56. §

A kutatás-fejlesztési adókedvezmény elszámolható költségeihez kapcsolódóan definiálásra kerül a kutató-fejlesztő fogalma. A fogalom a tudományos kutatásról, fejlesztésről és innovációról szóló 2014. évi LXXVI. törvény 3. § 15. pontjára épít.

Meghatározásra kerül továbbá az alap kutatás, alkalmazott (ipari) kutatás és a kísérleti fejlesztés fogalma, amely a 22/G. § szerinti adókedvezmény alkalmazásakor lesz irányadó.

57. §

Hasonlóan a K+F adóalap-csökkentő tételhez, a semlegesség érdekében a kutatás-fejlesztési adókedvezmény sem vehető igénybe az olyan közvetlen költségre, amely kizárólag az IFRS-ekre történő áttérés miatt kerül elszámolásra.

58. §

A K+F adóalap-csökkentő tétel helyett, 5 évre szóló adózói választás alapján kutatás-fejlesztési adókedvezmény igénybe vételét teszi lehetővé a rendelkezés. Az adókedvezmény a külön definiált, az állami támogatási szabályok szerinti alap kutatás, alkalmazott (ipari) kutatás, kísérleti fejlesztés tevékenységére vonatkozásában vehető igénybe.

Az adókedvezmény az elszámolható költség felmerülésének adóévében és az azt követő három adóévben érvényesíthető azzal, hogy minden évben a számított adó összegéig a teljes összeget figyelembe kell venni. A felhasználás az elszámolható költség keletkezésének sorrendjét követi.

Az elszámolható költség felmerülésének adóévet követő negyedik adóévben a maradvány (fel nem használt kedvezmény) az adózónak készpénzben kifizetésre kerül. Ehhez a jogosultságot az elszámolható költség felmerülésének adóévet követő harmadik évről szóló társasági adóbevallásban be kell jelenteni, amely alapján az állami adó- és vámhatóság automatikusan, legkésőbb az adóbevallás benyújtása adóévének utolsó napjáig teljesíti a kiutalást. A kiutalás feltétele, hogy az adózónak a kiutaláskor nincs 100 ezer forintot meghaladó adótartozása.

Az adókedvezmény mértéke (a kedvezményként és kiutalásként összesen rendelkezésre álló keretösszeg) az elszámolható költség 10 százaléka. Felsőoktatási intézménnyel és egyes más kutatóhellyel közös kutatás esetén az adókedvezmény mértéke 500 millió forint.

Elszámolható költség az állami támogatási szabályok szerinti alap kutatás, alkalmazott (ipari) kutatás, kísérleti fejlesztés számviteli értelemben vett közvetlen (ön)költségei közül a felsorolásban szereplő elemek. A rendelkezés felsorolja az elszámolható költségből kizárt tételeket is, például ilyen a fejlesztés céljára vagy a tevékenység költségei (ráfordításai) ellentételezésére a mérlegkészítés napjáig az adó- és vámhatóságtól igényelt, vagy az adóévben – visszafizetési kötelezettség nélkül – kapott támogatás, juttatás összege.

A közvetlenül vagy közvetetten igénybe vett kutatás-fejlesztés költsége nyilatkozattétel függvényében részben elszámolható költségnek minősül. Az elszámolható költség maximum 20 százaléka alapulhat igénybe vett kutatás-fejlesztésen, ezen belül a kapcsolt vállalkozástól igénybevett összeg 10 százalék lehet. Fontos feltétel, hogy az elszámolhatóság csak akkor érvényesíthető, ha az adott szolgáltatásra adókedvezményt, az államtól kapott támogatást sem belföldön, sem külföldön nem vettek igénybe. Erről a szolgáltatást nyújtó nyilatkozik a megrendelő részére, amely nyilatkozatban foglaltakért egyetemlegesen felelnek.

Az elszámolható költséget kapcsolt vállalkozási viszonylatban szokásos piaci áron kell figyelembe venni.

Ugyanazon elszámolható költség tekintetében az új adókedvezmény nem alkalmazható más adókedvezménnyel. További korlátozás, hogy ugyanazon adóévben az új adókedvezmény és a K+F adóalap-csökkentő tételek [7. § (1) bekezdés t) és w) pontok] együttesen nem alkalmazhatóak, kizárják egymást. Például amennyiben az adózó az adókedvezmény alkalmazását választotta, de van olyan költsége, amely az adókedvezmény alkalmazásában nem elszámolható (például fizetett kutatás-

fejlesztési szolgáltatás), viszont a 7. § (1) bekezdés t) pontja szerinti csökkentő tételre jogosítaná, a 7. § (1) bekezdés t) pontja szerinti csökkentést erre a költségre sem alkalmazhatja, az adott költség tehát nem részesül társasági adózási kedvezményben.

Az adóalap-csökkentő tétel alkalmazásából kizártak a szabályozott ingatlanbefektetési társaságok és az MRP-k, amely korlátozás az adókedvezménynél is azonosan fennáll.

A kutatás-fejlesztési tevékenység adókedvezményével kapcsolatban a költségvetés tervezhetőségének biztosítása érdekében az adózónak évente részletes adatszolgáltatást kell teljesítenie.

A kutatás-fejlesztési tevékenység adókedvezménye a globális minimumadóban (kiegészítő adók) elismert visszatérítendő adókedvezménynek tekintendő.

59. §

Az új kutatás-fejlesztési adókedvezmény számított adó terhére történő érvényesítése a számított adó 100 százalékáig terjedhet és minden más adókedvezmény előtt alkalmazandó.

60. §

A 29/A. § (118) bekezdéséhez: A kutatás-fejlesztési adókedvezmény először a 2024. adóévi közvetlen költségre alkalmazható.

A 29/A. § (119)-(123) bekezdéséhez:

Az adózók egyszeri bejelentési lehetőséggel élhetnek a 2023. december 30-án bejelentett részesedésnek nem minősülő, de a bejelentéskor a bejelentett részesedés definíciójának teljesítő részesedésére. A bejelentés határideje a 2023. adóévre vonatkozó éves beszámoló határideje. A bejelentés megtétele esetén a független felek közötti piaci érték és a könyv szerinti érték közötti 2023. december 31-i pozitív különbözet 20 százaléka után 9 százalékos társasági adó kell fizetni. A különbözetet úgy kell meghatározni, mintha 2023. december 31-én független félnek történő nyereséges eladásra került volna sor. A tétellel kapcsolatosan csökkentés, például elhatárolt veszteség vagy adókedvezmény, nem érvényesíthető.

A független piaci értéket könyvvizsgálónak vagy adekvát tudású szakértőnek kell igazolnia. Az adózót a bejelentése megtételével egyidejűleg adóbevallási és befizetési kötelezettség terheli. A részesedésről az adózónál külön nyilvántartás vezetendő és a későbbiekben a részesedéssel kapcsolatos adóalap összegét úgy kell meghatározni, mintha a részesedés a független felek közötti 2023. december 31-i piaci értékkel megegyező bekerülési értékkel bírna.

61. §

A kutatás-fejlesztési adókedvezmény az állami támogatási szabályokkal összhangban kerül nyújtásra.

62. §

a) pont: A fejlesztési adókedvezménynek az IFRS-ek szerinti elszámolásához kötődő módosító tételek kiegészítése az IFRS-ek szerint a fejlesztési adókedvezményhez hasonlóan kezelendő energiahatékonysági célokat szolgáló beruházás, felújítás adókedvezménnyel és kutatás-fejlesztési tevékenység adókedvezménnyel.

b) pont: A módosítás egyértelműsíti, hogy ha egy a szerzéskor bejelentett részesedésnek minősülő részesedést egy éven belül csak részben értékesít a tulajdonos társaság, akkor az értékesítésre nem alkalmazható a társasági adómentesség, de a megmaradó rész továbbra is bejelentett részesedésnek minősül és egy év tartási időszakot követően adómentesen értékesíthető, vagy apportálható.

63. §

A törvényjavaslat a halasztott adó intézményének számviteli bevezetéséhez szükséges fogalmi meghatározásokat tartalmazza.

Az adózás előtti eredmény csökkentéseként/növekedéseként elszámolt, a nyereségadó alapját a következő üzleti év(ek)ben csökkentő/növelő tételek között átmeneti különbözetek lehetnek (pl. értékcsökkenési leírás, követelések értékvesztése, céltartalékok, kedvezményezett átalakuláshoz kapcsolódó tulajdonosi részesedések értékvesztése, fejlesztési tartalék, stb.), amely átmeneti különbözetek a nyereségadó alapjában a következő üzleti év(ek)ben várhatóan realizálódnak. Az előző évek elhatárolt veszteségeinek a nyereségadó alapjára szintén olyan hatásai lehetnek, amelyek a következő üzleti év(ek)ben várhatóan realizálódnak, továbbá az adókedvezményekből (pl. fejlesztési adókedvezmény) a megszerzés időpontjában olyan jog (követelés) keletkezik, amely a következő üzleti években megtérül.

Kedvezményezett átalakulás, kedvezményezett eszközátruházás, stb., valamint a kapcsolt vállalkozások között a transzferár kiigazítás miatt a jogutódnál, vagy az eszközt és kötelezettséget átvevőnél az eszköz és kötelezettség számviteli törvény szerinti bekerülési értéke eltérhet a nyereségadó törvény által elfogadott értékétől, mely különbözetek a jogutódnál, vagy az eszközt és kötelezettséget átvevőnél a következő üzleti év(ek)ben nyereségadó alapját növelő/csökkentő tételként megjelenhetnek.

Az előbb felsorolt átmeneti különbözetekre a mérlegfordulónapon kihirdetett nyereségadó kulcsával – amely vonatkozni fog a következő üzleti év(ek)re, ahol a halasztott adókövetelés vagy a halasztott adókötelezettség realizálódik – számított adó, ami az előjelétől függően a halasztott adókövetelés, illetve a halasztott adókötelezettség számított értéke.

A beszámolóban azonban a halasztott adókövetelés, illetve halasztott adókötelezettség számított értékéből csak azt lehet megjelentetni, ami várhatóan realizálódik a későbbi üzleti év(ek)ben (ez a halasztott adókövetelés, illetve halasztott adókötelezettség könyv szerinti értéke). Ezért a halasztott adókövetelés, illetve halasztott adókötelezettség számított értékét – a gazdálkodási környezet változásai miatt – üzleti évenként újra kell értékelni. Ilyen változás lehet például, hogy a nyereségadó kulcsa megváltozik, új nyereségadó jogcím kerül bevezetésre, vagy a vállalkozás jövőbeni tevékenysége várhatóan veszteségesé válik és az elhatárolt veszteséget vagy az adókedvezményt nem tudja érvényesíteni, stb. Az adózás előtti eredményre különböző adókulcsok vonatkozhatnak, ekkor a halasztott adókövetelés, illetve halasztott adókötelezettség könyv szerinti értékének az értékelésénél az átlagos nyereségadó kulcsot kell figyelembe venni.

A halasztott adókövetelések és halasztott adókötelezettségek összevonása (nettósítása) után alakul ki a vállalkozás adott évi mérlegében szerepeltetendő halasztott adókövetelés vagy adókötelezettség, amelynek az előző évi értékhez képesti változása módosítja az eredménykimutatásban szereplő ténylegesen fizetendő adó összegét (halasztott adó követelés esetén csökkenti, kötelezettség esetén növeli). A nettósítás az azonos adóhatósággal szemben fennálló halasztott adókövetelés és halasztott adókötelezettség tekintetében alkalmazandó.

Halasztott adókövetelés az adó következő üzleti év(ek) beszámolási időszakában visszatérülő része, míg a halasztott adókötelezettség az adó következő üzleti év(ek) beszámolási időszakában fizetendő része. A halasztott adókötelezettség könyv szerinti értéke fő szabály szerint megegyezik a halasztott adókötelezettség számított értékével, mivel arról feltételezni kell, hogy realizálódik. A halasztott adókövetelés könyv szerinti értéke azonban kevesebb is lehet a számított értékénél.

Fontos azonban kiemelni, hogy abban az esetben számolható el halasztott adókövetelés, ha valószínű, hogy a következő üzleti év(ek)ben a vállalkozó olyan adóköteles eredményt ér el, amellyel szemben érvényesíthető például az elhatárolt veszteség, illetve az adókedvezmények összege.

A következő üzleti év(ek)ben vissza nem forduló – azaz végleges – különbözeteket (például nem a vállalkozás érdekében felmerülő költségek) nem szabad figyelembe venni a halasztott adó számításakor.

Amennyiben a befektetett eszközök, például értékhelyesbítéssel értékelésre kerülnek, arra halasztott adót nem lehet számolni, mivel az eszköz értékhelyesbítése az értékelési tartalékkal szemben változik, így az az adózás előtti eredménynek és a nyereségadó alapjának sem része.

A halasztott adó kimutatása az Szt. előírása alapján lehetőség, azaz a vállalkozó számviteli politikai döntése, hogy alkalmazza-e vagy sem. Amennyiben alkalmazza, akkor a vállalkozónak – előjelétől függően – mind a halasztott adókövetelést, mind a halasztott adókötelezettséget ki kell mutatnia.

64. §

A halasztott adó első üzleti évben történő alkalmazásakor a halasztott adókövetelés és a halasztott adókötelezettség nyitó könyv szerinti értékét az eredménytartalékkal szemben kell állományba venni, míg a halasztott adó alkalmazásának megszüntetésekor a megszüntetés üzleti évének halasztott adókövetelés vagy halasztott adókötelezettség nyitó könyv szerinti értékét az eredménytartalékkal szemben kell kivezetni. A halasztott adó első üzleti évben történő alkalmazásakor az eredménytartalékkal szemben csak olyan halasztott adókövetelések és halasztott adókötelezettségek mutathatók ki, amelyeket az előző üzleti év mérlegfordulónapján is kimutattak volna, ha a halasztott adót e törvényben foglaltak szerint mindig is alkalmazta volna a vállalkozó.

Amennyiben a halasztott adókövetelés vagy halasztott adókötelezettség egy eszköz vagy kötelezettség állományba vételekor keletkezik (azaz a bekerülés még nem érintette sem az adózás előtti eredményt, sem az adóalapot), annak nyitó értékét szintén az eredménytartalékkal szemben kell állományba venni.

65. §

A halasztott adókövetelésből (annak mérleg szerinti értékéből) származó eredménytartalék növekedésre az eredménytartalékból lekötött tartalékot kell képezni annak érdekében, hogy az ne befolyásolja a szabad eredménytartalék összegét, és így többek között osztalék alapját se képezhesse.

66. §

Lásd az új fogalmakhoz kapcsolódó indoklást.

A halasztott adókövetelést a befektetett eszközök, a halasztott adókötelezettséget a hosszú lejáratú kötelezettségek között kell kimutatni, azonos adóhatósággal szemben fennálló halasztott adókövetelés és halasztott adókötelezettség esetén összevontan (nettó módon), előjelétől függően eszközként vagy kötelezettséggként.

67. §

A vállalkozó halasztott adókülönbözetként mutatja ki az eredménykimutatásban a halasztott adókövetelés és a halasztott adókötelezettség tárgyevi állományváltozását, az eredménytartalékkal szemben elszámolt halasztott adókövetelések és halasztott adókötelezettségek kezdeti bekerülési értéke kivételével.

68. §

A halasztott adót (a halasztott adóköveteléseket és a halasztott adókötelezettségeket) minden üzleti év mérlegfordulónapjával újra kell értékelni (számítani). Ezért a kiegészítő mellékletben a jelentős tételek vonatkozásában a változásokat tételesen, jogcímekre lebontva be kell mutatni.

69. §

Az Szt. 132. §-a már korábban is előírta halasztott adó jellegű tételek kimutatását, ezért a duplikáció elkerülése érdekében szükséges előírni, hogy amennyiben az összevont (konszolidált) éves beszámolóban alkalmazzák a halasztott adó kimutatását, halasztott adókövetelésként és halasztott adókötelezettségeként csak a konszolidálás miatti társasági adókülönbözetként meg nem jelenített tételeket lehet kimutatni.

70. §

Hatályba léptető és átmeneti rendelkezés.

71. §

A halasztott adókövetelést a befektetett eszközök, a halasztott adókötelezettséget a hosszú lejáratú kötelezettségek között kell kimutatni, ezért az éves beszámoló és az összevont (konszolidált) éves beszámoló mérleg- és eredménykimutatás sémáját is módosítani szükséges.

72. §

A 2024. üzleti évtől kezdődően a vállalkozók meghatározott részének globális minimum-adószint biztosításához szükséges kiegészítő adót kell fizetnie. Ez a kiegészítő adó a nyereséget terheli, ezért a társasági adóval, kisvállalati adóval azonosan kell elszámolni.

Azon vállalkozóknál, akik a halasztott adó intézményét alkalmazzák, ott az adózott eredmény az adózás előtti eredmény és az adófizetési kötelezettség, valamint a halasztott adókülönbözet tárgyévi változásának a különbözetével egyezik meg.

A kiegészítő mellékletben nemcsak a társasági adóalap, hanem a kisvállalati adóalap módosító tételeit is be kell mutatni.

73. §

Az adózóra a bejelentési kötelezettség elmulasztása, késedelmes teljesítése esetén ötmillió forint, a bevallási kötelezettség elmulasztása, késedelmes, hiányos, hibás vagy valótlan adattartalmú teljesítése esetén tízmillió forint mulasztási bírság szabható ki.

74. §

A globális minimum-adószintet biztosító kiegészítő adókról szóló törvényben meghatározott kötelezettségek nem teljesítése esetén, a 2026. december 31. előtt kezdődő adóévek tekintetében bírság nem szabható ki, ha a csoporttag úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben a csoporttagtól elvárható.

75. §

Jogtechnikai pontosítás.

76. §

Jogharmonizációs rendelkezés.

77. §

Nem vehető igénybe a kutatás-fejlesztési tevékenység után érvényesíthető szociális hozzájárulási adókedvezmény, ha a kifizető az adóévre a kutatás-fejlesztési tevékenység társasági adókedvezményének alkalmazását választotta.

1. melléklet

A rendelkezés az UTPR százalékos arány meghatározásának képletéről gondoskodik.

2. melléklet

A rendelkezés a tényleges adókulcs meghatározása meghatározásának képletéről gondoskodik.

3. melléklet

A rendelkezés az elismert nettó nyereség vagy veszteség meghatározása meghatározásának képletéről gondoskodik.

4. melléklet

A rendelkezés a kiegészítő adó-kulcs meghatározásának képletéről gondoskodik.

5. melléklet

A rendelkezés a többletnyereség meghatározásának képletéről gondoskodik.

6. melléklet

A rendelkezés a kiegészítő adó meghatározásának képletéről gondoskodik.

7. melléklet

A rendelkezés az egy csoporttagra jutó kiegészítő adó meghatározásának képletéről gondoskodik.

8. melléklet

A rendelkezés a kiegészítő adótöbblet csoporttagok közti felosztásra vonatkozó képletet tartalmazza.

9. melléklet

A rendelkezés a gazdasági jelenlétén alapuló nyereségkivételre vonatkozó átmeneti könnyítés az Irányelv 48. cikk (1) bekezdésének és az OECD Model Rules 9.2.1. pontjának megfelelő átültetéséről gondoskodik.

10-12. melléklet

A halasztott adókövetelést a befektetett eszközök, a halasztott adókötelezettséget a hosszú lejáratú kötelezettségek között kell kimutatni, ezért az éves beszámoló és az összevont (konszolidált) éves beszámoló mérleg- és eredménykimutatás sémáját is módosítani szükséges.